

Overgenomen uit Begijnhofkrant 50 (2015) 17

Feestlied

Bij het 50ste aanwezigheidsjaar op het begijnhof van Eerw. Zr. (sic) J. de Boer

*Juffrouw de Boer: ingetreden: 1939, geprofest:
14.04.1941, grootjuffrouw: 19.03.1953, overleden:
28.02.2002 - Foto: Van Tulden*

I
Daar steekt op een morgen
een jong maseurken
haar kopke door de spleet
van 't begijnhofdeurken.
CANTEMUS DOMINUM.
Haar wangetjes blozen,
zo rood, zo rood,
zij keert er haar hoofdje
devoot, devoot...
NAAR ALLE KANTEN OM.
CANTEMUS DOMINUM.

II
Zij vlindert er tussen
de bloemenperken
en vult haar tijd
met bidden en goede werken.
CANTEMUS DOMINUM.
Haar kappeke ziet er
zo wit, zo wit,
haar voetekens trip'len
zo fit, zo fit...

NAAR ALLE KANTEN OM.
CANTEMUS DOMINUM.

III
Zij zorgt dar er hosties
gebakken worden,
en kookt haar potje zelf
in hollandse borden.
CANTEMUS DOMINUM.
Haar handekens gaan er
zo snel, zo snel;
haar oogjes ze kijken,
zo fel, zo fel...

NAAR ALLE KANTEN OM.
CANTEMUS DOMINUM.

IV
Zij moet al eens van
heelder bakken sokken,
der broeders en jezwieten
de gaten stoppen.
CANTEMUS DOMINUM.
Haar vingertjes steken
zo rap, zo rap;

en vogeltjes wippen
van tak op tak...
NAAR ALLE KANTEN OM.
CANTEMUS DOMINUM.
V

De grot voor haar deur
krijgt een daaglijks beurtje
met kaarsen en veel bloemen
een fleurig kleurtje.

CANTEMUS DOMINUM.

Ze zingt een lief liedje
zo stil, zo stil,

en loert fijntjes over
haar bril, haar bril...

NAAR ALLE KANTEN OM.

CANTEMUS DOMINUM.

VI

Al is zij vandaag ook
ons laatst begintje
toch houden wij van haar
als een heel oud wijntje.

CANTEMUS DOMINUM.

We wensen haar heden
oprecht, oprecht,

al 't goed dat er is ongezegd,
gezegd...

NAAR ALLE KANTEN OM.

CANTEMUS DOMINUM.

Voor dit feestlied is men te leen gegaan bij 'Van 't maseurken' (zie hieronder), een tekst van de Dendermondse schilder-dichter Herman Broeckaert (1878-1930). Deze tekst werd, zoals meerdere 'gedichten' van Broeckaert, op muziek gezet door Emiel Hullebroeck (1878-1965). De schrijver/ster van de Boers feestlied heeft de traditie van de begijnen verder gezet. Zij ook gebruikten voor hun feestliederen en lofzangen variaties op bestaande teksten. Deze liederen waren echter bijna nooit vergezeld van een uitgeschreven melodie. Meestal werd een loflied gezongen op de wijze van een algemeen bekend volkslied ('*schlager*').

Bronnen

- Jubileumtafel bij het 50ste aanwezigheidsjaar op het begijnhof van Eerw. Zr. J. de Boer, 03.09.1989,

Archief De Vrienden van het Begijnhof van Turnhout

Mannaerts Pieter (ed.) (2008) *Beghinae in cantu instructae. Muzikaal erfgoed uit*

Vlaamse begijnhoven (middeleeuwen – eind 18de eeuw), Brepols, Turnhout

Lode Van Dessel (1999) *Vlaams Liedboek - Ik zag Cecilia komen*, Lannoo, Tielt

VAN 'T MASEURKEN

I

Daar stak op 'nen morgend, een jong
maseurken

zijn kapke door een spleetje van 't
kloosterdeurken;

Cantemus Dominum!

Die wangetjes, ze waren zo bleek, zo bleek,

En 't draaide zijn hoofdje en het keek, het keek

Naar alle kanten om...

Cantemus Dominum!

II

En ginder, ei zie! aan de kerk, bezijden;

Daar zag het er een huwelijkskoetsje rijden;

Cantemus Dominum!

Hoe glimmend dat bruidje in 't wit, helwit!

Hoe pronkend in 't zwart gelijk git, daar zit

De fiere bruidegom!

Cantemus Dominum!

III

En verder daar stak het zijn kapke door 't
deurken,

En 't stond op zijne teentjes het bleek
maseurken;

Cantemus Dominum!

Hoe zoet is de tucht, klog het aangedaan

"In 't klooster van Sinten Arjaan, Arjaan,

O zalig heiligdom!"

Cantemus Dominum!

IV

Toen heeft het zijn hoofdeken ingetrokken;

Om rappekes het deurke weer toe te snokken;

Cantemus Dominum!

Het kropje in zijn keelke van groten nood

En 't krijste zijn oogjes zo rood, zo rood...

Ach, bleke kloosterblom!

Cantemus Dominum!

Tekst: Herman Broeckaert

Hugo Vanden Bossche